

Бориспільський міськрайонний суд Київської області
вул. Київський шлях, 72, м. Бориспіль, 08300 Тел./факс (04595) 6-76-19 E-mail:
inbox@bpm.ko.court.gov.ua

**Узагальнення судової практики
Бориспільського міськрайонного суду Київської області у справах про
вирішення майнових спорів між подружжям**

На виконання листа Апеляційного суду Київської області від 08 лютого 2016 року №07-13/2/2016 Бориспільським міськрайонним судом Київської області проведено узагальнення судової практики у справах про вирішення майнових спорів між подружжям(колишнім подружжям), а також жінкою та чоловіком, які проживають однією сім'єю, але не перебувають у шлюбі між собою або в будь якому іншому шлюбі, у тому числі майна, набутого одним чи кожним із них у наслідок приватизації, та майна, що передане ними або одним із них для здійснення підприємницької діяльності.

Сімейним кодексом України у ст.60 закріплено, що дружина та чоловік, які придбали майно у шлюбі, мають рівні права на це майно. Законодавець встановив презумпцію спільності майна, яке набувається подружжям або одним з подружжя у шлюбі: кожна річ, набута за час шлюбу, крім речей індивідуального користування, є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя (ч. 2 ст. 60 СК України).

У СК України передбачений перелік об'єктів права спільної сумісної власності (ст. 61 СК України). Цей перелік не є вичерпним, що обумовлюється постійним розвитком цивільного обороту та виникненням нових об'єктів права власності, здійснення прав на які, у встановлених законом випадках, переноситься на площину сімейних правовідносин, оскільки безпосередньо пов'язане із реалізацією та захистом прав та законних інтересів їх учасників. Цікавим є те, що законодавець поширив презумпцію спільності майна за деяких обставин і на роздільне майно чоловіка та дружини. Це, зокрема, є можливим, якщо за час шлюбу роздільне майно кожного з подружжя істотно збільшилось у своїй вартості внаслідок спільних трудових чи грошових затрат другого з подружжя. У разі спору це майно за рішенням суду може бути визнане об'єктом права спільної сумісної власності подружжя.

За період 2014 року на розгляді в Бориспільському міськрайонному суді Київської області перебувало всього з урахуванням залишків справ що виникають з сімейних правовідносин – 812. З них усього справ, щодо майнових спорів між подружжям – 107, це 13,2% від усіх справ з даної категорії. Розглянутих справ – 55, це – 51,4% від справ що перебували на розгляді. З них з винесенням рішень – 35, це – 63,6% від кількості справ, що були розглянуті. З даної категорії справ задоволено справ – 30, це – 54,5% від кількості справ, що були розглянуті, з них задоволено повністю – 20, частково – 10. Закрито провадження у справах – 11, залишено без розгляду – 9, відмовлено – 5, це – 9,1% від кількості розглянутих справ. З категорії майнових спорів між подружжям справ про поділ майна – 106 та одна справа про визнання недійсним шлюбного договору або окремих його положень.

За період 2015 року на розгляді в Бориспільському міськрайонному суді Київської області перебувало всього з урахуванням залишків справ що виникають з сімейних правовідносин – 772. З них усього справ, щодо майнових спорів між подружжям – 90, це 11,6% від усіх справ з даної категорії. Розглянутих справ – 39, це – 43,3% від справ що перебували на розгляді. З них з винесенням рішень – 26, це – 66,7% від кількості справ, що були розглянуті. З даної категорії справ задоволено справ – 22, це – 56,4% від кількості

справ, що були розглянуті, з них задоволено повністю – 13, частково – 9. Закрито провадження у справах – 5, залишено без розгляду – 7, відмовлено – 4, це – 10,2% від кількості розглянутих справ.

При розгляді справ, які виникають у зв'язку з укладенням, припиненням шлюбу, а також з інших сімейних відносин, судді Бориспільського міськрайонного суду Київської області керуються положеннями Конституції України, нормами Сімейного кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Закону України від 23 червня 2005 року №2709-IV «Про міжнародне приватне право» та інших нормативно-правових актів, що регулюють сімейні відносини.

Згідно зі ст.11 СК України при вирішенні спору суд за заявою заінтересованої сторони може врахувати місцевий звичай, а також звичай національної меншини, до якої належать сторони або одна з них, якщо вони не суперечать вимогам цього Кодексу, інших законів та моральним засадам суспільства.

Вирішуючи спори про поділ майна подружжя, судді враховують, що саме по собі розірвання шлюбу не припиняє права спільної сумісної власності подружжя на майно, набуте за час шлюбу. Проте розпорядження таким майном після розірвання шлюбу здійснюється колишнім подружжям виключно за взаємною згодою відповідно до положень ЦК України, оскільки в таких випадках презумпція згоди одного з подружжя на укладення другим договорів з розпорядження майном, що є у спільній сумісній власності подружжя вже не діє.

При застосуванні ст.74 СК України, що регулює поділ майна осіб, які проживають у фактичних шлюбних відносинах, суддями враховується, що правило зазначеної норми поширюється на випадки, коли чоловік та жінка не перебувають у будь-якому іншому шлюбі і між ними склалися усталені відносини, що притаманні подружжю.

Поділ спільного майна подружжя здійснюється за правилами, встановленими статтями 69-72 СК України та ст.372 ЦК України. Вартість майна, що підлягає поділу, визначається за погодженням між подружжям, а при недосягненні згоди - виходячи з дійсної його вартості на час розгляду справи.

Якщо шлюбним договором змінено передбачений законом режим спільної сумісної власності, то при розгляді спору про поділ майна подружжя судді виходять з умов такого договору. При цьому враховують, що в силу ч.4 ст.93, ч.1 ст.103 СК України положення шлюбного договору, що ставлять одного з подружжя у надзвичайно невідповідне матеріальне становище, порушують його права та інтереси, на вимогу такої сторони за рішенням суду можуть бути визнані недійсними з підстав, установлених ЦК України.

Вирішуючи спори між подружжям про майно, судді встановлюють обсяг спільно нажитого майна, наявного на час припинення спільного ведення господарства, з'ясувати джерело і час його придбання. Спільною сумісною власністю подружжя, що підлягає поділу (статті 60, 69 СК ч.3 ст. 368 ЦК) відповідно до частин 2, 3 ст. 325 ЦК можуть бути будь-які види майна, за винятком тих, які згідно із законом не можуть їм належати (виключені з цивільного обороту), незалежно від того, на ім'я кого з подружжя вони були придбані чи внесені грошовими коштами, якщо інше не встановлено шлюбним договором чи законом.

Спільною сумісною власністю подружжя, зокрема, можуть бути: квартири, жилі й садові будинки; земельні ділянки та насадження на них, продуктивна і робоча худоба, засоби виробництва, транспортні засоби; грошові кошти, акції та інші цінні папери, паенакопичення в житлово-будівельному, дачно-будівельному, гаражно-будівельному кооперативі; грошові суми та майно, належні подружжю за іншими зобов'язальними правовідносинами, тощо.

Майно, яке належало одному з подружжя, може бути віднесено до спільної сумісної власності укладеною при реєстрації шлюбу угодою (шлюбним договором) або визнано такою власністю судом з тих підстав, що за час шлюбу його цінність істотно збільшилася внаслідок трудових або грошових затрат другого з подружжя чи їх обох.

До складу майна, що підлягає поділу включається загальне майно подружжя, наявне у нього на час розгляду справи, та те, що знаходиться у третіх осіб. При поділі майна враховуються також борги подружжя та правовідносини за зобов'язаннями, що виникли в інтересах сім'ї (ч. 4 ст. 65 СК).

Не належить до спільної сумісної власності майно одного з подружжя, набуте особою до шлюбу; набуте за час шлюбу на підставі договору дарування або в порядку спадкування; набуте за час шлюбу, але за кошти, які належали одному з подружжя особисто; речі індивідуального користування, в тому числі коштовності, навіть якщо вони були придбані за рахунок спільних коштів подружжя; кошти, одержані як відшкодування за втрату (пошкодження) речі, що належала особі, а також як відшкодування завданої їй моральної шкоди; страхові суми, одержані за обов'язковим або добровільним особистим страхуванням, якщо страхові внески сплачувалися за рахунок коштів, що були особистою власністю кожного з них. Що стосується премії, нагороди, одержаних за особисті заслуги, суд може визнати за другим з подружжя право на їх частку, якщо буде встановлено, що він своїми діями сприяв її одержанню.

Вирішуючи питання про поділ майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, зокрема неподільної речі, судді застосовують положення частин 4, 5 ст. 71 СК України, щодо обов'язкової згоди одного з подружжя на отримання грошової компенсації та попереднього внесення другим із подружжя відповідної грошової суми на депозитний рахунок суду.

У разі використання одним із подружжя спільних коштів усупереч ст. 65 СК України інший із подружжя має право на компенсацію вартості його частки.

Відповідно до положень статей 57, 61 СК України ст. 52 ЦК України майно приватного підприємства чи фізичної особи - підприємця не є об'єктом спільної сумісної власності подружжя.

Інший із подружжя має право тільки на частку одержаних доходів від цієї діяльності.

Рівність прав кожного із подружжя на володіння, користування і розпорядження майном, що належить їм на праві спільної сумісної власності (якщо інше не встановлено домовленістю між ними) та необхідність взаємної згоди подружжя на розпорядження майном, що є об'єктом права його спільної сумісної власності, передбачено ч. 1 ст. 63, ч. 1 ст. 65 СК України.

Наприклад, до Бориспільського міськрайонного суду Київської області звернулась Г-иш Т.І. з позовом до Г-ша О.В. про визнання шлюбного договору недійсним, визнання майна спільною сумісною власністю та поділ майна подружжя. Просила визнати шлюбний контракт укладений між нею та Г-ем О.В. недійсним, визнати майно спільною сумісною власністю подружжя та розподілити його.

Г-иш О.В. позовні вимоги Г-иш Т.І. не визнав та звернувся до суду з зустрічним позовом про визнання майна особистою приватною власністю та поділ спільного майна подружжя, в якому просив визнати за ним право особистої приватної власності на майно подружжя.

Рішенням Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 6 листопада 2011 року позов Г-иш Т.І. до Г-иш О.В. про визнання шлюбного договору недійсним, визнання майна спільною сумісною власністю та поділ майна подружжя задоволено частково.

В іншій частині позову Г-иш Т.І. до Г-иш О.В. про визнання шлюбного договору недійсним, визнання майна спільною сумісною власністю та поділ майна подружжя відмовлено. Зустрічний позов Г-ша О. В. задоволено.

При цьому суд виходив з того, що згідно з абз. 1 п. 23, абз. 1 п. 24 Постанови Пленуму Верховного Суду України № 11 від 21.12.2007р. «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про право на шлюб, розірвання шлюбу, визнання його недійсним та поділ спільного майна подружжя» вирішуючи спори між подружжям

про майно, необхідно встановлювати обсяг спільно нажитого майна, наявного на час припинення спільного ведення господарства, з'ясувати джерело і час його придбання.

До складу майна, що підлягає поділу включається загальне майно подружжя, наявне у нього на час розгляду справи, та те, що знаходиться у третіх осіб. При поділі майна враховуються також борги подружжя та правовідносини за зобов'язаннями, що виникли в інтересах сім'ї (ч. 4 ст. 65 СК України). Суд заслухавши пояснення сторін, третіх осіб, покази свідків, дослідивши письмові докази по справі та вивчивши матеріали встановив право власності на майно подружжя та розділив його.

До Бориспільського міськрайонного суду Київської області 20 серпня 2015 року звернулась Р.-ко Л.О. з позовом про поділ майна, набутого у шлюбі, в якому просила: визнати спільною сумісною власністю її та чоловіка Р.-ко Ю.В. будинок та поділити його. Свої вимоги позивач обґрунтовує тим, що вона та Р.-ко Ю.В. 24 липня 1982 року уклали шлюб, а 1 вересня 2012 року шлюб між ними був розірваний. За час спільного проживання сторони у 1988 року побудували будинок, вартість якого становить 588 670 гривень.

Рішенням Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 2 грудня 2015 року прийнято визнання позову представником відповідача, позов Р.-ко Л.О. до Р.-ко Ю.В. про поділ майна, набутого у шлюбі задоволено повністю. Визнано спільною сумісною власністю Р.-ко Л.О. та Р.-ко Ю.В. будинок у м. Борисполі Київської області та поділено.

При цьому суд виходив з того, що майно було набуто під час перебування сторонами у зареєстрованому шлюбі та що на момент розгляду справи сторонами досягнуто згоди щодо поділу вказаного майна у запропонований позивачем спосіб, який не порушує чинного законодавства, а також прав та інтересів інших осіб. Також, згідно з вимогами частин 1, 2 статті 60 Сімейного кодексу України майно, набуте подружжям за час шлюбу, належить дружині та чоловікові на праві спільної сумісної власності незалежно від того, що один з них не мав з поважної причини (навчання, ведення домашнього господарства, догляд за дітьми, хвороба тощо) самостійного заробітку (доходу). Вважається, що кожна річ, набута за час шлюбу, крім речей індивідуального користування, є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя.

До Бориспільського міськрайонного суду Київської області 06 жовтня 2014 року звернувся Г.-сь О.Л. з позовною заявою про поділ майна, з урахуванням уточнюючої позовної заяви від 21 січня 2015 року, яким просить визнати право приватної власності Г.-ся О.Л. на майно, а саме будинок, земельну ділянку, автомобіль.

Позовні вимоги обґрунтовано тим, що з 01 лютого 2008 року по 16 вересня 2014 року Г.-сь О.Л. перебував в шлюбі з Г.-сь Т.В. Шлюб між ними припинено на підставі рішення Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 16.09.2014 року. За час шлюбу ними як подружжям набуто наступне майно: земельна ділянка з цільовим призначенням для будівництва та обслуговування житлового будинку; житловий будинок з надвірними будівлями та спорудами, що розташований на вищевказаній земельній ділянці; автомобіль марки Nissan Micra, та автомобіль Hyundai Accent марки 2013 року випуску.

В даний час у позивача з відповідачкою виникають непорозуміння, вони не можуть знайти спільної мови та добровільно домовитися щодо порядку і способу поділу сумісної власності.

Рішенням Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 07 квітня 2015 року позов Г.-сь О.Л. до Г.-сь Т. В. про поділ майна набутого у шлюбі задоволено частково.

При цьому суд виходив з того, що згідно з вимогами частин 1, 2 статті 60 Сімейного кодексу України майно набуте подружжям за час шлюбу, належить дружині та чоловікові

на праві спільної сумісної власності незалежно від того, що один з них не мав з поважної причини (навчання, ведення домашнього господарства, догляд за дітьми, хвороба тощо) самостійного заробітку (доходу). Вважається, що кожна річ, набута за час шлюбу, крім речей індивідуального користування, є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя.

До Бориспільського міськрайонного суду Київської області 11 червня 2014 року звернулася Р.-ко В.Ф. з позовом про визнання права власності на частку в спільному майні подружжя до Р.-ко М.І., з проханням : визнати за нею право власності на ? частину житлового будинку, господарських будівель та споруд та стягнути з відповідача на свою користь сплачені нею суми судового збору та витрати, пов'язані з судовим розглядом справи.

Позовні вимоги обґрунтовано тим, що в період з 13.03.1983 року по 02.07.2008 року вона та відповідач перебували в зареєстрованому шлюбі. Від шлюбу у них народилось двоє дітей. В період перебування в шлюбі, ними разом та за спільні кошти побудовано житловий будинок, господарські будівлі та споруди.

Після розірвання шлюбу Р.-ко В.Ф. неодноразово зверталась до відповідача, щоб він у встановленому законом порядку ввів збудований житловий будинок в експлуатацію та здійснив його державну реєстрацію.

На підставі рішення Виконавчого комітету Бориспільської міської ради від 13.08.2012 року відповідачу видано свідоцтво про право власності на нерухоме майно від 15.08.2012 року на житловий будинок з надвірними будівлями та спорудами та згідно витягу про державну реєстрацію прав за № 35176781 від 15.08.2012 року зареєстровано за відповідачем на праві власності.

Рішенням Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 2 жовтня 2014 року у задоволенні позову Р.-ко В.Ф. до Р.-ко М.І. про визнання права власності на частку в спільному майні подружжя відмовлено.

При цьому суд виходив з того, що відповідно до ч.1 ст.71 Сімейного кодексу України майно, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, ділиться між ними в натурі. Якщо дружина та чоловік не домовилися про порядок поділу майна, спір може бути вирішений судом. При цьому суд бере до уваги інтереси дружини, чоловіка, дітей та інші обставини, що мають істотне значення.

Крім того, згідно ст. 370 Цивільного кодексу України співвласники мають право на виділ у натурі частки із майна, що є у спільній сумісній власності. У разі виділу частки із майна, що є у спільній сумісній власності, вважається, що частки кожного із співвласників у праві спільної сумісної власності є рівними, якщо інше не встановлено домовленістю між ними, законом або рішенням суду. Виділ частки із майна, що є у спільній сумісній власності, здійснюється у порядку, встановленому статтею 364 цього Кодексу.

Відповідно до п. 23-24 Постанови Пленуму Верховного Суду України «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про право на шлюб, розірвання шлюбу, визнання його недійсним та поділ спільного майна подружжя» № 11 від 21 грудня 2007 року, вирішуючи спори між подружжям про майно, необхідно встановлювати обсяг спільно нажитого майна, наявного на час припинення спільного ведення господарства, з'ясовувати джерело і час його придбання. Спільною сумісною власністю подружжя, що підлягає поділу (статті 60, 69 СК, ч. 3 ст. 368 ЦК), відповідно до частин 2, 3 ст. 325 ЦК можуть бути будь-які види майна, за винятком тих, які згідно із законом не можуть їм належати (виключені з цивільного обороту), незалежно від того, на ім'я кого з подружжя вони були придбані чи внесені грошовими коштами, якщо інше не встановлено шлюбним договором чи законом.

Спільною сумісною власністю подружжя, зокрема, можуть бути: квартири, жилі й садові будинки; земельні ділянки та насадження на них, продуктивна і робоча худоба, засоби виробництва, транспортні засоби; грошові кошти, акції та інші цінні папери,

паєнакопичення в житлово-будівельному, дачно-будівельному, гаражно-будівельному кооперативі; грошові суми та майно, належні подружжю за іншими зобов'язальними правовідносинами, тощо.

З урахуванням вказаного судом встановлено обсяг спільно нажитого майна, яке існувало на час розірвання шлюбу. До вказаного майна, крім іншого, відноситься будинок, що знаходиться за адресою : Київська область, м. Бориспіль.

Разом з тим, судом встановлено та підтверджується матеріалами справи, що на час розірвання шлюбу між сторонами, вищевказаний житловий будинок не був введеним в експлуатацію та не належав на праві власності жодній із сторін.

Зважаючи на вказане, у позивачки не виникло право спільної сумісної власності на цей житловий будинок. За вказаних обставин позивач набуває лише права відшкодування половини вартості будівельних матеріалів, використаних при будівництві будинку. При розгляді справи позивачем та її представником позовні вимоги не змінювались та не уточнювались. Враховуючи наведене, у суду були відсутні підстави для задоволення позовних вимог.

До Бориспільського міськрайонного суду Київської області із позовом про поділ майна подружжя та визнання права власності звернулася Б.-ко М.М.

Свої вимоги обґрунтувала тим, що за період шлюбу між нею та відповідачем було набуто спільне майно подружжя, а саме: автомобіль MITSUBISHI, автомобіль CHEVROLET, земельна ділянка площею 0,2525 га цільове призначення-для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд та житловий будинок.

Рішенням Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 29 липня 2014 року позовні вимоги Б.-ко М.М. до Т.-ка О.В. про поділ майна подружжя та визнання права власності задоволено. В порядку поділу спільного майна подружжя визнано право власності за Б.-ко М.М. на майно подружжя.

При цьому суд виходив з того, що відповідно до п. 23 Постанови Пленуму ВСУ від 21.12.2007 року №11 «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про право на шлюб, розірвання шлюбу, визнання його недійсним та поділ спільного майна подружжя» вирішуючи спори між подружжям про майно, необхідно встановлювати обсяг спільно нажитого майна, наявного на час припинення спільного ведення господарства, з'ясовувати джерело і час його придбання. Спільною сумісною власністю подружжя, що підлягає поділу (статті 60, 69 СК ч. 3 ст. 368 ЦК) відповідно до частин 2, 3 ст. 325 ЦК можуть бути будь-які види майна, за винятком тих, які згідно із законом не можуть їм належати (виключені з цивільного обороту), незалежно від того, на ім'я кого з подружжя вони були придбані чи внесені грошовими коштами, якщо інше не встановлено шлюбним договором чи законом.

Спільною сумісною власністю подружжя, зокрема, можуть бути: квартири, жилі й садові будинки; земельні ділянки та насадження на них, продуктивна і робоча худоба, засоби виробництва, транспортні засоби; грошові кошти, акції та інші цінні папери, паєнакопичення в житлово-будівельному, дачно-будівельному, гаражно-будівельному кооперативі; грошові суми та майно, належні подружжю за іншими зобов'язальними правовідносинами, тощо.

Враховуючи наведене, суд приходить до висновку про те, що відповідачем не доведено того, що спірне майно було придбано ним особисто за власні кошти.

При розгляді зазначених спорів у суддів Бориспільського міськрайонного суду не виникало проблемних та спірних питань щодо їх вирішення. За період 2014 року апеляційних скарг на рішення Бориспільського міськрайонного суду було подано – 13, з них змінено – 4. За період 2015 року апеляційних скарг на рішення Бориспільського міськрайонного суду було подано – 16, з них змінено – 6.

Підсумовуючи вищевикладене, слід зазначити, що розглядаючи справи даної категорії судді Бориспільського міськрайонного суду Київської області дотримуються вимог матеріального та процесуального законодавства, ретельно вивчають матеріали справ, всебічно, повно і об'єктивно досліджують обставини справи, ухвалюючи кінцеве рішення у справі, про що свідчить не велика кількість скасованих рішень, а саме – за 2014 рік – 7,3% , за 2015 рік – 15,4% від загальної кількості розглянутих справ.

Стосовно пропозицій щодо заходів, які необхідно вжити для формування єдиної судової практики з цієї категорії справ, слід зазначити, що при розгляді справ та ухвалені рішень суддям потрібно постійно вивчати матеріали судової практики Верховного та Вищого Спеціалізованого Суду, практики Європейського суду з прав людини та обговорювати причини скасування судових рішень судами вищої інстанції.

В.о.голови
Бориспільського міськрайонного суду
Київської області

Борець Є.О.

Виконавець: Теренковська А.М.
тел. (04595) 6-76-77

Бориспільський міськрайонний суд Київської області

Дані

**щодо розгляду місцевими загальними судами майнових спорів між подружжям (колишнім подружжям),
а також жінкою та чоловіком, які проживають однією сім'єю,
але не перебувають у шлюбі між собою або в будь-якому іншому шлюбі у 2014 – 2015 рр.**

№ з/п	Найменування показника	Перебувало на розгляді (з урахуванням залишків)		Розглянуто							
				Усього		У тому числі:					
						з ухвалення рішень		із них позовні вимоги:			
				задоволено (із граф 5,6)				відмовлено в задоволенні(і з граф 5,6)			
2014	2015	2014	2015	2014	2015	2014	2015	2014	2015		
А	Б	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Усього майнових спорів між подружжям У тому числі:	107	90	55	39	35	26	30	22	5	4
2	Про поділ майна	106	90	54	39	34	26	29	22	5	4
3	Про визнання недійсним договорів щодо розпорядження майном, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4	Про визнання недійсним шлюбного договору або окремих його положень	1	-	1	-	1	-	1	-	-	-
5	Інші	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Виконавець : Теренковська А.М тел. 6-75-77

2 березня 2016 рік